

- a) przy szkoleniu indywidualnym — do zł 65 miesięcznie za jednego szkolonego,
- b) przy szkoleniu brygadowym — do zł 25 miesięcznie za jednego szkolonego,
- 3) instruktorom szkolącym pracowników w wydzielonych zespołach nauki zawodu — od zł 300 do zł 450 miesięcznie za szkolenie całego zespołu.
- 2. Instruktorom szkolącym pracowników w wydzielonych zespołach nauki zawodu i zwolnionym na okres szkolenia od pełnienia normalnych obowiązków wynikających z zawartej umowy o pracę nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za szkolenie ustalone w ust. 1. Za okres szkolenia przysługuje im wynagrodzenie obliczone jak za urlop wypoczynkowy.”;

4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Instruktorom szkolącym pracowników przysługuje jednorazowa premia za pomyślny wynik egzaminów rocznych (dopuszczenie ucznia na wyższy rok nauki) i końcowych.

- 2. Jednorazowa premia dla instruktorów posiadających przeszkolenie pedagogiczne, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 2, wynosi:

1) przy szkoleniu indywidualnym:

- a) za pomyślny wynik egzaminów rocznych (dopuszczenie ucznia na wyższy rok nauki) — do zł 60 za każdy miesiąc szkolenia jednego pracownika,
- b) za pomyślny wynik egzaminów końcowych uczniów szkolonych w zawodzie sprzedawcy — do zł 60, a w pozostałych zawodach — do zł 80 za każdy miesiąc ostatniego roku szkolenia jednego pracownika,

- 2) przy szkoleniu brygadowym — do zł 30 za

każdy miesiąc szkolenia jednego pracownika, który zdał egzamin z wynikiem pomyślnym,

- 3) przy szkoleniu w wydzielonych zespołach nauki zawodu przekraczających 10 osób oraz przy szkoleniu w wydzielonych zakładach szkoleniowych przez instruktorów zwolnionych na okres szkolenia od pełnienia normalnych obowiązków wynikających z umowy o pracę — do zł 1500 za jeden rok szkolenia całego zespołu, proporcjonalnie do liczby uczniów, którzy złożyli egzamin z wynikiem pomyślnym.
- 3. Jednorazowa premia dla instruktorów nie posiadających przeszkolenia pedagogicznego, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 2, wynosi:

1) przy szkoleniu indywidualnym:

a) za pomyślny wynik egzaminów rocznych (dopuszczenie ucznia na wyższy rok nauki) — do zł 40 za każdy miesiąc szkolenia jednego pracownika,

b) za pomyślny wynik egzaminów końcowych — do zł 50 za każdy miesiąc ostatniego roku szkolenia jednego pracownika,

- 2) przy szkoleniu brygadowym — do zł 20 za każdy miesiąc szkolenia jednego pracownika, który zdał egzamin z wynikiem pomyślnym,

- 3) przy szkoleniu w wydzielonych zespołach nauki zawodu przekraczających 10 osób — do 1200 zł za jeden rok nauki całego zespołu jednorazowo, proporcjonalnie do liczby uczniów, którzy złożyli egzamin z wynikiem pomyślnym.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

263

UCHWAŁA Nr 240 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 września 1965 r.

w sprawie usprawnienia planowania produkcji przemysłowej w dostosowaniu do zapotrzebowania odbiorców.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Roczne plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw przemysłowych w zakresie grup towarowych i podstawowych asortymentów produkcji w ramach tych grup oraz stanowiące ich rozwinięcie operatywne plany kwartально-miesięczne w zakresie asortymentu produkcji — powinny być oparte o zadania przekazane przez jednostkę nadrzędną oraz o umowy o dostawę lub wstępne porozumienia zawarte w okresie poprzedzającym sporządzanie tych planów.

§ 2. 1. Jeżeli w okresie sporządzania przez przedsiębiorstwa rocznego planu techniczno-ekonomicznego asortyment produkcji nie objęty wskaźnikami dyrektywnymi nie może być skonkretyzowany w umowach o dostawę lub wstępnych porozumieniach — przedsiębiorstwa określają planowany asortyment tej produkcji w oparciu o:

- 1) zalecenia komisji terenowo-branżowej lub ogólnobranżowej, dotyczące wielkości i asortymentu produkcji określonych wyrobów,
- 2) zalecenia jednostek bezpośrednio nadzorujących działalność przedsiębiorstw, podjęte w istotnych wypadkach po konsultacji z głównymi odbiorcami i zjednoczeniami wiodącymi,
- 3) zalecenia właściwej organizacji zbytu, przekonsultowane ze zjednoczeniem wiodącym, oparte na zapotrzebowaniu sygnalizowanym przez odbiorców dla rynku krajowego, handlu zagranicznego albo na cele inwestycyjno-zaopatrzeniowe, a w razie braku tych zapotrzebowań oparte na posiadanej znajomości potrzeb odbiorców,
- 4) własne rozpoznanie potrzeb odbiorców w zakresie wysokości dostaw dla handlu zagranicznego, handlu we-

wnętrznego oraz zaopatrzenia pozarynkowego, oparte na doświadczeniach przedsiębiorstwa, analizie rynku itp.

2. W razie zaistnienia spraw spornych związanych z ustalaniem zaleceń dotyczących asortymentu, produkcji przez jednostki określone w ust. 1 pkt 1—3, do wydania rozstrzygającej decyzji upoważnione jest zjednoczenie wiodące.

§ 3. 1. Jeżeli przy opracowywaniu operatywnych planów kwartalno-miesięcznych przedsiębiorstw przemysłowych brak jest pokrycia umowami o dostawę zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw, przewidzianych do wykorzystania wskaźnikiem ogólnych zadań określonych w rocznym planie techniczno-ekonomicznym, do wydania decyzji o włączeniu do operatywnego planu kwartalno-miesięcznego produkcji asortymentu, dla którego brak jest zawartych umów o dostawę, upoważniona jest jednostka nadzorująca bezpośrednio działalność przedsiębiorstw. Decyzje podejmowane w tej sprawie powinny być uzgadniane ze zjednoczeniem wiodącym oraz z właściwymi organizacjami zbytu i hurtu oraz centralami handlu zagranicznego.

2. Jednostki nadrzędne przedsiębiorstw mogą na określony okres czasu przekazywać nadzorowanym przedsiębiorstwom uprawnienie, o którym mowa w ust. 1. Warunkiem przekazania i okresowego odnawiania tego uprawnienia jest prawidłowe kształtowanie się zapasów wyrobów gotowych w przedsiębiorstwie.

3. Decyzja jednostki nadrzędnej o włączeniu do operatywnego planu kwartalno-miesięcznego i podjęciu produkcji asortymentu, dla którego brak jest zawartych umów o dostawę, nie może dotyczyć towarów zamieszczonych na liście artykułów ustalonej przez Ministra Handlu Wewnętrznego na podstawie uchwały nr 15 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1963 r. w sprawie niektórych środków oddziaływania na gospodarkę zapasami, zatrudnienia i funduszu płac w r. 1963, w stosunku do których niecelowe jest przekraczanie planu produkcji ze względu na nasycenie rynku.

4. Przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, jednostki nadzorujące bezpośrednio działalność przedsiębiorstw powinny kierować się oceną możliwości zbytu w przyszłych okresach czasu, uwzględniając w tej ocenie w szczególności towary zamieszczone na liście artykułów ustalonej przez Ministra Handlu Wewnętrznego na podstawie uchwały nr 15 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1963 r., w stosunku do których należy dążyć do przekraczania planów produkcyjnych w celu uzupełnienia braków w zaopatrzeniu ludności. W razie pozytywnej oceny tych możliwości decyzja jednostki nadrzędnej o podjęciu produkcji na skład powinna być uwarunkowana:

- 1) koniecznością częściowego lub pełnego wykorzystania istniejących mocy produkcyjnych przedsiębiorstw, np. z punktu widzenia właściwego wykorzystania surowców miejscowych, zwłaszcza sezonowych (co dotyczy zwłaszcza przemysłu spożywczego w okresach występowania nadwyżek płodów rolnych i ogrodniczych), kształtowania się kosztów stałych itp.,
- 2) będącymi w dyspozycji przedsiębiorstw środkami materialno-finansowymi (w ramach ustalonych dla przedsiębiorstw wskaźników w zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, zatrudnienia i funduszu płac), a zwłaszcza kształtowaniem się wielkości i struktury zapasów półfabrykatów i produkcji w toku.

5. Jeśli w związku z postanowieniami zawartymi w ust. 1 zachodzić będzie potrzeba dokonania zmian odpowiednich wycinków kwartalnych rocznego planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa, należy je dokonywać zgod-

nie z obowiązującymi przepisami w trybie określonym w zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 3 maja 1962 r. w sprawie opracowywania przez jednostki gospodarki uspołecznionej operatywnych planów kwartalno-miesięcznych (Monitor Polski Nr 40, poz. 190).

6. Przepisy ust. 3, 4 i 5 odnoszą się odpowiednio do przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2.

§ 4. 1. Decyzje o podjęciu produkcji, na którą brak jest w danym okresie czasu zamówień, mogą być podejmowane po przeprowadzeniu odpowiedniego rachunku ekonomicznego. W rachunku tym należy określić wysokość strat związanych z decyzją ewentualnego częściowego niewykorzystania zdolności produkcyjnych, wyrażonych wielkością nie wytworzonej produkcji czystej, a także wysokość strat z tytułu ewentualnie dłuższego okresu rotacji artykułów wytwarzanych na skład i związanego z tym zamrożenia środków obrotowych i wyższych kosztów składowania oraz wysokość strat związanych z ryzykiem obniżenia wartości użytkowych wyrobu powodującego konieczność dokonywania przeceny, co dotyczy zwłaszcza artykułów sezonowych.

2. Właściwi ministrowie lub na ich zlecenie właściwe zjednoczenia wiodące, w terminie do dnia 30 września 1965 r., określą dla poszczególnych branż zasady i wytyczne w sprawie zastosowania rachunku ekonomicznego, o którym mowa w ust. 1.

§ 5. 1. Podejmowanie produkcji na skład niezgodnie z przepisami niniejszej uchwały powoduje potrącenie wartości tej produkcji przy ustalaniu stopnia wykonania planu dla potrzeb kontroli wykorzystania funduszu płac i premiowania.

2. Przedsiębiorstwa w obowiązującej sprawozdawczości wykażą pełną wartość produkcji oraz w odrębnej pozycji wartość potrącenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. 1. Przepisy §§ 3, 4 i 5 dotyczą tylko przedsiębiorstw wytwarzających artykuły rynkowe.

2. Listę przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, ustala właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i przedstawia ją do zatwierdzenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej uchwały. Warunkiem zaliczenia do grupy przedsiębiorstw produkujących artykuły rynkowe jest osiągnięcie w ostatnim roku sprawozdawczym wartości produkcji rynkowej równej co najmniej 90% ogólnej wartości produkcji towarowej przedsiębiorstwa.

3. Przepisy §§ 3, 4 i 5 nie dotyczą również produkcji artykułów będących nowościami rynkowymi, wprowadzany- mi po raz pierwszy do obrotu.

§ 7. Właściwi ministrowie i Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości określą w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej uchwały w zarządzeniach wykonawczych branżowe kryteria dotyczące podejmowania produkcji na skład, zgodnie z przepisami niniejszej uchwały, kierując się kryteriami ogólnymi podanymi w § 3 ust. 4.

§ 8. Zobowiązuje się ministrów nadzorujących zjednoczenia wiodące i centrale zbytu odpowiedzialne za zaopatrzenie rynku do zapewnienia przez wydanie odpowiednich zarządzeń, aby nadzorowane jednostki, ustalając ilość i terminy dostaw na eksport towarów nie wyszczególnionych w

narodowym planie gospodarczym, uwzględniały potrzeby rynku krajowego.

§ 9. 1. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do wydania w ciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej uchwały zarządzeń mających na celu pogłębienie analizy rynku. W szczególności należy znacznie zwiększyć liczbę asortymentów, dla których będzie założona i systematycznie prowadzona szczegółowa ewidencja w hurtie i w powszechnych domach towarowych. Prace te powinny być związane z programem mechanizacji ewidencji ruchu towarów.

2. Zobowiązuje się resorty produkujące artykuły rynkowe do prowadzenia we własnym zakresie badań rynkowych w oparciu o materiały własne oraz materiały central handlowych.

§ 10. W celu usprawnienia trybu ustalania cen na artykuły rynkowe szczególnie atrakcyjne (nowości rynkowe) zobowiązuje się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen do zbadania, w jakim zakresie ceny tych artykułów mogły-

być ustalone na podstawie porozumienia zjednoczenia z organizacją handlową, i przedłożenia w ciągu 4 miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej uchwały projektów zmian obowiązujących w tej sprawie przepisów.

§ 11. Zakazuje się producentom, aparatowi hurtu i aparatowi detalu stosowania w jakiegokolwiek formie sprzedaży wiązanej, to znaczy stawiania warunku, że odbiorca otrzyma żądany przez niego towar pod warunkiem odbioru innego towaru.

§ 12. Postanowienia dotyczące ministerstw stosuje się odpowiednio do komitetów i urzędów centralnych oraz do centralnych związków spółdzielczych w zakresie spółdzielni objętych planowaniem centralnym i do prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w zakresie działalności przedsiębiorstw przemysłowych (spółdzielni) objętych planowaniem terenowym.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

264

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 19 sierpnia 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykazu biur projektów technologicznych działających na rzecz przemysłu oraz innych gałęzi produkcji.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 275 Rady Ministrów z dnia 13. lipca 1961 r. w sprawie warunków realizacji zadań postępu technicznego w biurach projektów (Monitor Polski Nr 65, poz. 281) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie biur projektów technologicznych działających na rzecz przemysłu oraz innych gałęzi produkcji,

stanowiącym załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 10 maja 1962 r. (Monitor Polski z 1962 r. Nr 45, poz. 215, z 1963 r. Nr 44, poz. 222 oraz z 1964 r. Nr 40, poz. 190, Nr 80, poz. 376 i Nr 89, poz. 425), wprowadza się następujące zmiany:

dodaje się nowe lp. 8 b, 41 h, 41 i, 41 j oraz 57 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa biura projektów	Jednostka nadzorująca
8 b	Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych w Krakowie	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
41 h	Przedsiębiorstwo Projektowania i Dostaw Kompletnych Obiektów Przemysłowych w Warszawie	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego
41 i	Pracownia Projektowo-Technologiczna przy Zjednoczeniu Przemysłu Automatyki i Aparatury Pomiarowej „Mera” w Warszawie	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego
41 j	Dział Projektów przy Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich w Warszawie	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego
57	Samodzielna Pracownia Projektów i Studiów Przemysłu Poligraficznego „Grafprojekt” w Warszawie	Ministerstwo Kultury i Sztuki

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki:

w z. *D. Smoleński*